

תקרית דיפלומטית בכותל

אלי זבולוני 25.07.2015 21:00

הצעתה של סגנית שר החוץ, ציפי חוטובלי, להוסיף לפרוטוקול הדיפלומטי ביקור בכותל המערבי מעלה את השאלה מתי ביקרה בו לאחרונה; ואם ביקרה בו בשנים האחרונות — הצעתה תמוהה כפליים. זכרים לי שני ביקורים בכותל. הראשון, אחרי מלחמת ששת הימים. אז, כחניך "בני-עקיבא" חשתי אוירת קדושה ברחבה הצרה המוקפת בבניינים וקירות שאחד מהם הוא הכותל. בפעם השנייה, לפני כשנתיים, הגעתי דרך העיר העתיקה. הריחות והאווירה היו דומים, למרות שאז בתור ילד ירושלמי, זקפתי את ראשי, ראשו של "המנצח הנאור", והפעם הרכנתי ראשי, ראשו של "הכובש המתבייש".

שלטי האזהרה בדבר "הקפדה על לבוש הולם וצנוע" היו אמורים להכין אותי לבאות, אבל למחות זאת הוכיח בתדהמה כשהגעתי לרחבת הכותל. הרחבה הצרה נהפכה לרחבה ענקית ובה עשרות "סטנדים" לתפילה ומאות כסאות פלסטיק. רק הכותל נשאר בגדולתו, אך אם תפנה את גבך אליו, תראה על אחד מהבניינים כתובת באותיות קידוש לבנה: BAR-MITZVAH 052-XXXX-XXX. מתברר שהכותל המערבי נהפך לאתר חגיגות בר המצווה הגדול בעולם.

בצאתי את הרחבה נתקלתי ב"מזוזת גינס", המזוזה המתיימרת להיות הגדולה בעולם: "תרחמת סמי פלאטו-שרון". אולי זו התרשמותי האישית, אבל לא כבד ולא הדר אלא הרבה קיטש נמזג במזוזה זו. והשיא בכניסה אל הכותל, למעשה שתי כניסות נפרדות — אחת לנשים ואחת לגברים. רק לחשוב איזו תקרית דיפלומטית יכולה להתעורר בביקור של קנצלרית גרמניה ושר החוץ שלה. האם יאלצו להיפרד בכניסה? והאם יעלה על הדעת שראש הממשלה בנימין נתניהו ילווה את הקנצלרית דרך שער הנשים? אין ספק שהכותל במצבו הנוכחי אינו מתאים לייצג את "האתוס החיובי המדבר על שורשיה העמוקים של העיר", כדברי חוטובלי. השדרוג שהצליחו לעשות לכותל מבטא אולי את הוולגריות הישראלית, אבל כדי להיווכח בכך לא צריך להרחיק עד ירושלים, אוהדי בית"ר מצליחים לעשות זאת באיחפה בצורה טובה יותר.

אלי זבולוני, תל אביב

